

incident. However, where damage is caused jointly by a nuclear incident covered by this Convention and by an emission of ionizing radiation or by an emission of ionizing radiation in combination with the toxic, explosive or other hazardous properties of the source of radiation not covered by it, nothing in this Convention shall limit or otherwise affect the liability, either as regards the victims or by way of recourse or contribution, of any person who may be held liable in connection with the emission of ionizing radiation or by the toxic explosive or other hazardous properties of the source of radiation not covered by this Convention.

Article V

1. Rights of compensation under this Convention shall be extinguished if an action is not brought within ten years from the date of the nuclear incident. If, however, under the law of the licensing State the liability of the operator is covered by insurance or other financial security or State indemnification for a period longer than ten years, the applicable national law may provide that rights of compensation against the operator shall only be extinguished after a period which may be longer than ten years but shall not be longer than the period for which his liability is so covered under the law of the licensing State. However, such extension of the extinction period shall in no case affect the right of compensation under this Convention of any person who has brought an action for loss of life or personal injury against the operator before the expiry of the aforesaid period of ten years.

2. Where nuclear damage is caused by nuclear fuel, radioactive products or waste which were stolen, lost, jettisoned, or abandoned, the period established under paragraph 1 of this Article shall be computed from the date of the nuclear incident causing the nuclear damage, but the period shall in no case exceed a period of twenty years from the date of the theft, loss, jettison or abandonment.

3. The applicable national law may establish a period of extinction or prescription of not less than three years from the date on

den nukleare ulykke. Er en skade forvoldt både ved en nuklear ulykke, som falder ind under denne konvention, og ved en ioniserende stråling eller ved en ioniserende stråling i forening med de giftige, eksplosive eller andre farlige egenskaber ved strålingskilden, der ikke falder ind under konventionen, skal dog intet i denne konvention begrænse eller på anden måde påvirke det ansvar – enten over for de skadelidte eller ved regres eller fordeling – der påhviler nogen, der kan gøres ansvarlig i forbindelse med den ioniserende stråling eller de giftige, eksplosive eller andre farlige egenskaber ved strålingskilden, der ikke falder ind under konventionen.

Artikel V

1. Ret til erstatning efter denne konvention bortfalder, hvis retssag ikke anlægges inden ti år fra tidspunktet for den nukleare ulykke. Dersom indehaverens ansvar efter den godkendende stats ret er dækket ved forsikring eller anden økonomisk sikkerhed eller ved skadesløsholdelse fra staten for et længere tidsrum end ti år, kan den nationale ret, der kommer til anvendelse, dog bestemme, at erstatningskrav mod indehaveren først bortfalder efter et tidsrum, der kan være længere end ti år, men som ikke må være længere end det tidsrum, for hvilket hans ansvar er dækket på denne måde efter den godkendende stats ret. En sådan forlængelse af forældelsesfristen kan dog i intet tilfælde påvirke den ret til erstatning i medfør af denne konvention, som tilkommer nogen, der har anlagt sag mod indehaveren i anledning af en persons død eller skade på person inden udløbet af 10-års fristen.

2. Hvor nuklear skade er forvoldt ved nukleart brændsel, radioaktivt produkt eller affald, der er stjålet, tabt, kastet over bord eller opgivet, skal den i stk. 1 fastsatte frist regnes fra tidspunktet for den nukleare ulykke, der har forårsaget den nukleare skade, men fristen kan i intet tilfælde overskride tyve år fra tidspunktet for tyveriet, tabet, overbordkastningen eller opgivelsen.

3. Den nationale ret, der kommer til anvendelse, kan fastsætte en frist for erstatningsrettens bortfald eller forældelse på ikke